

Аллемани-ти владѣли тогава срѣдне-то течение на Рейнъ. Хлодвигъ ги покорилъ подъ Франкы-ты слѣдъ побѣдъ-тѣхъ при Цюлпихъ (близо при Ахенъ, въ 497 г.). Той бой е прочютъ по сетнины-ты си. Хлодвигва-та жена Клотилда царкыня бургундска была християнка, и отколѣ придумвала мжжя си да остави язычество-то. Нѣ Хлодвигъ не бързалъ. Приказвать, че въ боя при Цюлпихъ, когато неприятеле-ти зели да надвивать, Хлодвигъ извикалъ съ голѣмъ гласъ че ще ся покрѣсти, ако надвие; въ войскъ-тѣхъ му имало много галлоримскы сщцеземни християне; тии като чюли че ся обрѣчя царь-тѣхъ да ся покрѣсти, ако надвие, насърдчилися и помогнали та надвилъ. Слѣдъ това Хлодвигъ съ голѣмъ славъ ся покрѣстилъ въ Реймсъ заедно съ дружинъ-тѣхъ си.

Най-важно е това, че Франкы-ти прияли кръщение отъ католическо-то духовенство; така станжли отъ еднъ вѣрж съ тамошно-то галлоримско население, и лесно могли да ся слѣять съ тѣхъ въ единъ народъ. Хлодвигъ наумилъ да отняме отъ Западно-ты Готы Аквитаниъ или югозападнъ Галлиъ, и сполучно довършилъ това нѣщо, защото Западни-ти Готи, като Ариане, были омразни на сщцеземни-ти католици; духовенство-то въ оныя мѣста съ все сърдце помагало на Хлодвигъ, та Западни-ти Готи были испѣдени отъ Галлиъ. Въ сщцето вѣмъя Хлодвигъ залѣгилъ да съедини подъ власть-тѣхъ си Франкскы-ты племена, които были покорени отъ други Меровингы. Той достигилъ помысль-тѣхъ си съ хытрость и злосторничество, и избилъ всичкы-ты владалци. Запримѣръ, той пратилъ да кажять на сына на едного конунга така: “Баща ти е старъ и куць, ако умрѣ, земя-та му и мое-то приятелство щѣтъ бѣдѣтъ твои.” Бесчловѣчный сынъ убилъ бащъ си, а него убили Хлодвиговы-ты хора; дружина-та на убитый ся склонила на думы-ты Хлодвиговы, и го направили свой царь.

Кога умрѣлъ Хлодвигъ (511 год.) франкско-то царство ся раздѣлило помежду сынове-ты му, и отъ раздѣлѣваніе-то ся породило несъгласіе въ рода на Меровингы-ты. Това несъгласіе докарало между роднинъ-тѣхъ убийства и други бесчловѣчія. (На онова вѣмъя съ осо-